

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1115/22
23.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Радмиле Радић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Спасојевић, адвокат из Ваљева, ул. Др Пантића бр. 89, против тужене ББ из ... чији је пуномоћник Симеун Мојићевић из Уба, Краља Петра I ослободиоца бр.58, ради заузећа, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 665/20 од 2.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П 665/20 од 2.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је тужена извршила заузеће дела катастарске парцеле бр. ... КО... сувласништво тужиоца, који део је омеђен следећим детаљним тачкама: број 4 са координатама 7426647.64 и 4923989.00, број 5 са координатама 7426663.12 и 4923999.29, број 6 са координатама 7426655.81 и 4924009.74, број 7 са координатама 7426654.98 и 4924009.19, број 2 са координатама 7426661.92 и 4923999.24 и заузети део парцеле припојила катастарској парцели бр. ... КО ..., што је тужена дужна признати и описани заузети део катастарске парцеле бр. ... КО ... предати у државину тужиоцу уз уклањање ограде и свих ствари на заузетом делу парцеле тужилаца. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 201.100,00 динара са законском затезном каматом на исти износ почев од извршности пресуде, у року од 15 дана по пријему пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући пресуду у целини, из свих законских разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду, у границама овлашћења која су прописана чланом 386 Закона о парничном поступку Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), па је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати, па не стоје наводи из жалби којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник катастарске парцеле бр. ... КО ..., која се граничи са катастарском парцелом бр. ... КО ... власништво тужене, коју је тужена наследила од покојног оца. Тужена и њена породица су наведену парцелу користили у мерама и границама какве су постојале још 1972. године од момента куповине. У току 1997. године, приликом замене дотрајале дрвене ограде, нова метална ограда са жицом и бетонском цоклом постављена је на место где су постојали раније стојећи стубови, односно на исто место где је била ранија дрвена ограда. Приликом постављања нове ограде присуствовала је мајка тужиоца АА, сада пок. ВВ, која је живела на кат. парцели у власништву тужиоца, а која није имала никакав приговор на постављену нову ограду. Годинама уназад, почев од подизања нове ограде, па све до покретања овог спора, нико од ранијих сувласника кат.парцеле ... КО ..., осим тужиоца АА, пре подношења предметне тужбе, није истицао да постоји заузеће. Налазом и мишљењем судског вештака геометра утврђено је да фактичка граница у виду ограде од плетене жице са бетонском цоклом која представља ограду тужене одступа од катастарске границе у површини од 17,86 м² на штету парцеле тужиоца, при чему је појас заузетог дела дефинисан тачкама и координатама ближе описаним у налазу и мишљењу. Такође је утврђено да фактичка граница у виду ограде од плетене жице са бетонском цоклом која представља ограду тужене одступа од катастарске границе у површини од 5,32 м² на штету парцеле тужене.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да постојећа фактичка граница између кат.парцела тужиоца и тужене, одступа од катастарске границе у површини од 17,86 м² на штету парцеле тужиоца бр...., као и у површини од 5,32 м² на штету парцеле тужене бр...., а која фактичка граница предметних парцела није промењена, још од 1972. године, када је парцела тужене била у власништву њеног правног претходника. Такође је првостепени суд закључио да нису испуњени законски услови за стицање права својине на заузетом делу непокретности путем ванредног одржаја, с обзиром да нису испуњени кумулативни услови, савесност државине тужене и протек рока од 20 година у смислу члана 28 став 4 и члана 30 став 2 Закона о основама својинскоправних односа.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП, а на тако утврђено чињенично стање правилно је примењено и материјално право. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд, у свему као правилне и аргументоване прихвата и овај суд, као другостепени, те одлуку посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Супротно жалбеним наводима тужене, правилно је првостепени суд оценио да нису испуњени законски услови из члана 28 став 4 и члана 30 став 2 Закона о основама својинскоправних односа, с обзиром да је за стицање права својине путем ванредног одржаја потребно и кумулативно испуњење два услова и то: 1. савесност државине и 2. протек рока од 20 година. У току поступка правилно је утврђено да се тужилац противио постављању нове ограде између кат. парцела бр.... и бр..., те је и поднео тужбу у овој парници дана 28.10.2015. године, те није протекао рок од 20 година за стицање права својине ванредним одржајем, будући да на земљишту у друштвеној својини до укидања забране из члана 29 Закона о основама својинскоправних односа, својина није могла се стећи одржајем. Члан 29 ранијег важећег Закона о основама својинскоправних односа, брисан је изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа ("Службени лист СРЈ" бр.29/96-ступио на снагу 04.07.1996. године), али на тај начин није извршена конвалидација ранијег државинског стања и успостављање права својине по основу одржаја на средствима и стварима које су биле у друштвеној својини, јер новеле у прелазним одредбама не садрже правило ретроактивне примене закона, што значи да рок за одржај, кад је у питању та својина, почиње да тече од 04.07.1996. године, те је правилно првостепени суд у смислу одредбе члана 37 Закона о основама својинскоправних односа обавезао тужену да тужиоцу преда заузети део његове кат. парцеле у мерама и границама које је нашао судски вештак геометар.

Неосновано је жалбено указивање тужене да је на спорном делу кат. парцеле тужиоца бр... саградила објекте, да је савестан градитељ, јер се тужилац није успротивио градњи истог, те да јој с тих разлога, као савесном градитељу, припада право својине на заузетом земљишту на коме су изграђени објекти, као и на земљишту које је неопходну за редовну употребу истих, а с разлога што је одредбама члана 24 – 26 Закона о основама својинскоправних односа, који регулишу три случаја градње на туђем земљишту, те исто у овом поступку, није могло бити решено као претходно питање, већ једино постављањем посебног захтева од стране тужене, а што тужена до закључења главне расправе није учинила.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које је тужена истакла у жалби, али их, будући да не могу довести до другачије, за жалиоца повољније одлуке у овом поступку, није посебно образлагао, сагласно члану 396 став 1 и 2 Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, применом члана 390 Закона о

парничном поступку, па је одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, садржана у ставу другом изреке побијане пресуде на основу члана 401 тачка 2 ЗПП, а који трошкови су тужиоцу досуђени правилном применом одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП, Адвокатске тарифе важеће у моменту пресуђења и Таксене тарифе важеће у време настанка обавезе, па је одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како тужена није успела у другостепеном поступку, на основу члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Радмила Радић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић